

[H. F. Ulrichsen.]

medens man, saa snart Vognene kører igennem, undgaar baade det Besvær og den Udgift, der er forbundet med Transport af Haandbagage. Navnlig fra Udlændinge hører man ofte den Udtalelse, at de danske Baner, som ellers er fortrinlige, har et Minus — det er for saa vidt ikke Banernes Skyld —, og det er, at der paa de danske Banegaarde er langt færre Dragere end paa udenlandske Banegaarde. Det er en Bemærkning, jeg Gang paa Gang har hørt baade fra udenlandske Rejsebureauers Folk og fra udenlandske Turister, at det her i Danmark er forfærdelig svært at faa transporteret sin Haandbagage. Det er kun ganske enkelte Steder — jeg indrømmer, at Forholdene blev forbedret for Overfarternes Vedkommende for nogle faa Aar siden —, at der er Dragere til Disposition.

Men i øvrigt er den vigtigste af de Bestemmelser, som findes i dette lille Lovforslag, en Bestemmelse, som overlader det til Administrationen at fastsætte forskellige mindre Takster og Gebyrer og navnlig Hurtigtogstillæggene. Dette at lade Administrationen, Statsbanerne selv, i saa stort Omfang som muligt fastlægge disse Gebyrer ligger i naturlig Linie med det Princip, man har fulgt fra dengang Administrationskommissionen sad. Man har ment, at det var naturligt, at Statsbanerne havde saa megen Frihed som overhovedet gør ligt, og jeg kan fuldt ud slutte mig til dette Princip; jeg mener, det er rationelt og rigtigt, at Statsbanerne faar Lov til selv at fastlægge disse Takster i saa stort Omfang som nu foreslaaet, og som det har været Tilfældet for langt vigtigere Forholds Vedkommende allerede i en Aarrække.

Men jeg synes, det har Interesse for Offentligheden allerede nu at faa at vide, hvad der ikke findes Oplysninger om i Lovforslaget, hvorledes man har tænkt sig at fastlægge disse Hurtigtogstillæg, og jeg vil derfor tillade mig at forespørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke kunde give Offentligheden Besked om, hvorledes man har tænkt sig fra 1. Maj 1934 at fastlægge Hurtigtogstillæggene.

Jeg vil i denne Forbindelse bemærke, at selv om man maaske nok kan sige, at det er et stort Spørgsmaal, om Hurtigtogstillæggene overhovedet økonomisk er rationelt begrundede, fordi Hurtigtogene i Virkeligheden er billigere at fremføre end de langsommere Tog, idet der ikke er saa mange Standsninger, og idet Udgiften til Personale i Forhold til den tilbagelagte

Vejlængde er mindre for et Hurtigtog end for et Tog, der skal standse ved alle Stationer, saa tror jeg dog, det er rigtigt, at man opretholder et Hurtigtogstillæg, fordi der nu engang er Mulighed for at faa nogle Penge ind paa den Konto, og det gælder naturligvis navnlig for de lange Strækningers Vedkommende. For den, der skal køre f. Eks. til Aalborg eller Thisted, spiller det ikke saa forfærdelig stor en Rolle, om der skal betales et vist Vederlag for at komme hurtigt frem.

Jeg synes ogsaa, at de foreslaaede Ekstragebyrer for Benyttelse af de kommende Lyntog er naturlige, for det er selvfølgelig en stor Besparelse og Lettelse for Publikum at komme hurtigere frem. Det betyder ofte en Besparelse, f. Eks. af Spisning undervejs, som er langt større end den Merudgift, som vil komme i Form af ekstra Pladsbillet til Lyntoget.

Men jeg synes paa den anden Side, at der er Grund til at henstille til den højtærede Minister, at man fastsætter et ganske lavt Tillæg for Benyttelse af Hurtigtog paa de korte Strækninger. For en kort Strækning, skal vi sige f. Eks. fra Horsens til Aarhus, fra Langaa til Aarhus, eller fra Hobro til Aalborg, vil det nemlig spille en væsentlig Rolle procentvis paa Biletprisen, hvis man vilde opretholde eller indføre forholdsvis store Tillæg. Jeg tror, det vil være praktisk at faa saa mange af de rejsende som muligt til at benytte Hurtigtog ogsaa for saadanne kortere Strækningers Vedkommende, f. Eks. mellem to Købstadstationer. Derfor forespørger jeg den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig, at der for disse kortere Strækningers Vedkommende blev fastsat et meget lavt Tillæg for Benyttelse af Hurtigtog.

I øvrigt skal jeg ligesom Ordførerne for de andre Partier anbefale, at Lovforslaget føres meget hurtigt igennem.

A. M. Hansen: Den Udvikling, der i de seneste Aar er sket i Ledelsen af Statsbanerne, kan man vel karakterisere ved, at Statsbanevæsenet mere og mere ledes efter forretningsmæssige Synspunkter. Det er forstaaeligt, at denne Udvikling kræver større Smidighed i Tilpasningen af de forskellige Takster; men dette vil ikke kunne gennemføres, uden at der gives Ministeren en mere vidtgaaende Bemyndigelse, end han hidtil har haft. De Ændringer, der i denne Henseende foreslaas i nærværende Lovforslag, og som nu i Enkeltheder er gennemgaaet af de tidligere Talere, nærer jeg ingen Be-